

Teatrografia

Isidre Prunés

Barcelona, 1948

■ (Assaig de Teatre.)

Isidre Prunés, escenògraf, figurinista i professor, porta més de trenta anys de dedicació a l'escena teatral catalana. Les seves últimes col·laboracions han estat en disseny de vestuari per a Lluís Pasqual, per a espectacles d'òpera a l'Òpera de París, i per a *La casa de Bernarda Alba*, que s'ha representat al Teatre Nacional de Catalunya, amb escenografia de Paco Azorín.

Però no es pot parlar del currículum d'Isidre Prunés sense fer-ho de l'escenògrafa Montse Amenós (Barcelona, 1954). Des dels seus començaments, cap a l'any 1978, i fins al 1995, en què comencen a treballar i a evolucionar per separat, van fer tàndem artístic. Van ser els responsables, entre molts altres, dels muntatges de Dagoll Dagom, i els promotors del canvi escènic i de la modernització que es va consolidar en l'escena catalana dels vuitanta, molt propers a Fabià Puigserver i Iago Pericot, indiscutibles protagonistes d'aquest canvi, i dels quals van ser alumnes a l'Institut del Teatre. El llibre *Amenós-Prunés*, de Joan Manuel García i Ferrer (Barcelona, Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya, 1992), recull aquesta etapa de l'escenògraf, en la qual van treballar, també, per a altres àmbits. Van realitzar muntatges d'exposicions, com *Els cementiris de Barcelona* (Museu Marés, 1981); *Dalí i els llibres* (Saló del Tinell, 1982) o *El retorn dels dinosaures* (Museu de la Ciència, 1989). I van fer incursions cinematogràfiques: *La miraculosa vida del pare Vicens* (Carles Mira, 1978), *Daniya* (Carles Mira, 1987), *El niño de la luna* (Agustí de Villalonga, 1989). Per aquesta última obra van rebre un Goya a la gala de 1990. Isidre, ja en solitari, va portar la direcció artística del film de gènere fantàstic *Faust, o la venjança està a la sang* (Brian Yuzna, 2001); i en diverses ocasions va dissenyar l'escenari de la cerimònia del la gala dels Premis Max. Tot això no està contingut en la teatrografia que ara us presentem i que es refereix només a les estrenes teatrals.

Isidre Prunés ha desenvolupat i desenvolupa, en paral·lel a la seva activitat professional com a escenògraf i figurinista, una important tasca com a professor i com a coordinador de màsters en escenografia i vestuari. L'Institut del Teatre de Barcelona, Escac (Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya), Eina (Escola de Disseny i Art) i l'IED (Istituto Europeo di Design), són llocs en els quals l'ha desenvolupat i encara la desenvolupa.

FORMACIÓ (1971-1975)

Títol Superior en Art Dramàtic, en l'especialitat d'Escenografia, per l'Institut del Teatre de Barcelona.

PREMIS

1986

Premio Nacional d'Escenografia

1988

Premi de Cinema de la Generalitat de Catalunya. Millor tècnic per *Daniya*.

1990

Premi Goya al millor disseny de vestuari per *El niño de la luna*.

2000

Premi Max al millor figurinista per *Els pirates*.

2006

Premi Max a la millor escenografia per *Mar i Cel*.

LLISTAT TEATRAL DE LES OBRES MÉS DESTACADES

[Fins a l'any 1995 totes les autories són compartides amb Montse Amenós.]

1978

Antaviana, de Pere Calders (Dagoll-Dagom, Teatre Villarroel). [Escenografia i vestuari.]

Plany en la mort d'Enric Ribera, de Rudolf Sirera (Joan Ollé, Companyia Celobert, Teatre Villarroel). [Escenografia i vestuari.]

1979

Hamlet, de W. Shakespeare (Pere Planella, Plaça del Rei, Teatre Romea). [Escenografia i vestuari.]

1980

Las bragas, de Carl Sternheim (Direcció: Angel Facio, Centro Dramático Nacional, Teatro Bellas Artes, Madrid). [Escenografia i vestuari.]

1981

La nit de Sant Joan (Dagoll-Dagom, Teatre Romea). [Escenografia i vestuari.]

1982

Marat Sade, de Peter Weiss (Pere Planella, Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya, Teatre Romea). [Escenografia i vestuari.]

1983

Mata-Hari, d'Adolfo Marsillach (Adolfo Marsillach, Teatro Calderón, Madrid). [Escenografia i vestuari.]

Glups, de Lauzier (Dagoll-Dagom, Teatre Victoria). [Escenografia i vestuari.]

1985

Anselmo B, de Francisco Melgares (Adolfo Marsillach, Centro Dramático Nacional, Teatro María Guerrero, Madrid). [Escenografia i vestuari.]

1986

Mikado, de Gilbert i Sullivan (Dagoll-Dagom, Teatre Grec, Teatre Victòria). [Escenografia i vestuari.]

Mel salvatge, de Txèkhov-Frayn (Pere Planella, Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya, Teatre Romea). [Escenografia i vestuari.]

1987

El 30 d'abril, de Joan Oliver (Pere Planella, Teatre Lliure). [Escenografia.]

1988

Mar i cel, de Guimerà/Bru de la Sala/Guinovart (Joan Lluís Bozzo, Dagoll-Dagom, Teatre Victòria). [Escenografia i vestuari.]

1990

La misión, d'Heiner Müller (Carme Portaceli, Mercat de les Flors). [Escenografia i vestuari.]

Restauració, d'Eduardo Mendoza (Ariel García Valdés, Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya, Teatre Romea). [Escenografia.]

1991

Interview de Mrs. Muerta Smith con sus fantasmas, d'A. Gómez Arcos (Teatro de Nuevas Tendencias, Sala Olimpia, Madrid). [Escenografia i vestuari.]

Trucades a mitjanit, d'Enric Bogosian (Pere Planella, Mercat de les Flors). [Escenografia i vestuari.]

■ *Mar i cel*, d'Àngel Guimerà. Direcció: Joan Lluís Bozzo. Escenografia i vestuari d'Isidre Prunés. Teatre Nacional de Catalunya, 2004.
(Teresa Miró.)

1992

El parc, de Botho Strauss (Carme Portaceli, Teatre Lliure). [Escenografia i vestuari.]

Flor de nit, de M. Vázquez Montalbán/A. Guinovart (Joan Lluís Bozzo, Dagoll-Dagom, Teatre Victòria). [Escenografia i vestuari.]

El dol escau a Electra, d'E. O'Neill/J. Graells (Josep Montanyés, Teatre Lliure). [Escenografia.]

1993

Historietes, de Dagoll-Dagom (Festival Grecc'93, Teatre Fortuny, Reus). [Escenografia i vestuari.]

1994

Queridos míos es preciso contarlos, d'A. Gómez Arcos (Carme Portaceli, Teatro Maria Guerrero, Madrid). [Escenografia i vestuari.]

Les alegres casades de Windsor, de W. Shakespeare (Carme Portaceli, Festival Grec '94). [Escenografia i vestuari.]

Shirley Valentine, de Willy Russell (Rosa Maria Sardà, Teatre Villarroel). [Escenografia i vestuari.]

1995

Arsènic i puntes de coixí, de Joseph Kesselring (Anna Lizarán, Teatre Lliure). [Escenografia i vestuari.]

T'odio amor meu, de Dorothy Parker (Joan Lluís Bozzo, Cole Porter, Dagoll-Dagom, Teatre Victòria). [Escenografia i vestuari.]

1996

Rigoletto, de Verdi (Joan Lluís Bozzo, Teatre del Liceu). [Escenografia i vestuari.]

El triunfo del amor, de Marivaux (Carme Portaceli, Mercat de les Flors). [Escenografia i vestuari.]

1997

Violeta II, de Ramon Oller (IT Dansa Jove Companyia, Institut del Teatre). [Escenografia i vestuari.]

Els pirates, de Dagoll-Dagom (Joan Lluís Bozzo, Teatre Victòria). [Escenografia i vestuari.]

2000

Violeta violada (Companyia Vol-Ras, Teatre Principal, Castelló). [Escenografia i vestuari.]

III gala de entrega de los Premios Max (Carles Alberola, Teatro de la Maestranza de Sevilla, TV2). [Escenografia i vestuari, amb la col·laboració de Joan Anton Llarch.]

2002

Spot (Carles Alberola, Albenà Teatre, València). [Escenografia i vestuari, amb la col·laboració de Joan Anton Llarch.]

V gala de entrega de los Premios Max (Joan Lluís Bozzo, Teatre Principal, València). [Escenografia i vestuari, amb la col·laboració de Joan Anton Llarch.]

■ *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà. Direcció d'Àngel Alonso. Escenografia d'Isidre Prunés en col·laboració amb Joan Anton Llarch.
Teatre Nacional de Catalunya, 2005.
(Teresa Miró.)

2003

Romancero gitano, espectacle musical (Vicente Pradal, TNT, Tolosa de Llenguadoc). [Escenografia i vestuari, amb la col·laboració de Joan Anton Llarch.]

2004

Maria Rosa, d'Àngel Guimerà (Àngel Alonso, Teatre Nacional de Catalunya). [Escenografia, amb la col·laboració de Joan Anton Llarch]

Mar i cel, de Guimerà/Bru de Sala/Guinovart (Joan Lluís Bozzo, Dagoll-Dagom, Teatre Nacional de Catalunya). [Escenografia i vestuari.]

2006

Mikado, de Gilbert i Sullivan (Dagoll-Dagom, Teatre Apolo). [Escenografia i vestuari.]

Hamlet, de W. Shakespeare (Lluís Pasqual, teatro Arriaga, Bilbao). [Vestuari.]

■ *Rigoletto*, de Verdi. Direcció: Joan L. Bozzo. Escenografia i vestuari d'Isidre Prunés. Teatre del Liceu, 1996. (Gran Teatre del Liceu.)

La tempestad, de W. Shakespeare (Lluís Pasqual, Teatro Arriaga, Bilbao). [Vestuari.]

2007

Mòbil, de Sergi Belbel (Lluís Pasqual, Teatre Lliure). [Vestuari.]

2008

Ode à Napoléon, de Arnold Schoenberg (Lluís Pasqual, Òpera National de Paris, Palais Garnier). [Vestuari.]

Le prisonnier, de Luigi Dallapiccola (Lluís Pasqual, Òpera National de Paris, Palais Garnier) [Vestuari.]

2009

La casa de Bernarda Alba, de Federico García Lorca (Lluís Pasqual, Teatre Nacional de Catalunya, Teatro Español). [Vestuari.]